

ка, да туримъ и казва се и кучка въра,
както на въри и на мива въра. рка. сл.

Вътрънъкъ (свѣ) аваръ, пѣдърець, те-
рмина, до сада; да ви направя автрънъкъ, да
ви подотеря яванъ, да ви не донесу дѣлѣтъ
срв. автрънъкъ 2) автрънъкъ и товаръ въ нѣ-
кои мѣста наричатъ прикънѣтъ или кел.
дѣтъ, които поминъ баца дѣла на дѣце
ръдъ, а, кога се фамъ; и автаръ всичко цо
мъ и даде на коня или на коня и съ со-
бачи еванъ автрънъкъ го и авраца въ домъ
таъ на вѣсѣ, дѣто цо и да на цуфрѣ-аа и
не вѣдѣе аа; итѣ това и по словитѣ по
да и да (да е дѣла) товаръ на автръ. 2) по са-
ласта едъ вѣсѣ за дѣла-хачъ (дѣцѣнъ прѣ-
вѣнъ); авръ, които поминъ баца и ма
и вѣсѣ отъ помѣка като право и де-
та и авъ да по ва, дѣто му автрамѣнъ
мѣтъ ба фамъ. — едикъ видъ продачѣта на
фрѣнъ тѣ и кѣна аа цѣна. в. обѣца; маки-
къ тѣ баца и ма автрънъкъ 300 или 500 р.
и кѣ ба годарѣтѣ ^{вѣнъ} ~~маки~~ ракиа и кѣрѣтѣ-
та ва, кога сѣорѣтъ ба кѣнъ), Грѣдѣтъ и коно-
вѣнъ тѣ кѣрѣ ба автрънъкъ тѣ и обрѣдѣнътъ
дѣтъ тѣ ба свѣдѣтъ тѣ. Ч. 22. 3) цѣта рѣтъ
тѣ до рѣдѣтъ а рѣн цѣнѣнъ авъ автрамѣ-
нѣтъ автрънъкъ наричатъ авровѣтъ отъ ра-
дѣнъ работѣ и кѣнѣтъ, които фамѣнътъ авъ
на не вѣдѣтъ тѣ и кѣ и авраца въ себѣнъ авъ.

Аварянець (свѣ) — ици (свѣ) тѣрминъ, вѣдѣ-
рминъ (свѣ) мѣнѣтъ тѣ на прѣстоло дѣсѣто
по помѣтъ; дѣнъ по кѣнѣ въ полевѣнѣхъ,

